

Medlem af den Grund ikke har nogen Anledning til at ønske nærværende Sag henvist til nærmere Undersøgelse i et Udvalg. Naar vi komme til Valget i Slagelse, saa faae vi ikke en løs Antydning i 2 $\frac{1}{2}$ Linie, nei, der foreligger et Afstykke paa 24 tæt fævne Foliofider om forskellige Tryk, Præssion o. s. v. Der vil det ærede Medlem saavel som Thinget iøvrigt kunne faae Leilighed til tilstrækkelig at drøfte baade Sagen i Almindelighed og ogsaa mange enkelte Punkter, forsaavidt man ønsker det. Derfor tror jeg ikke, at man skal gjøre det her i nærværende Sag. Hvis Thinget gaar hen, maaske navnlig efter Anvisning af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, og udsætter Godkjørelsen af et Valg, fordi der er fremkommet en saadan løs og vag Antydning om Præssion, da har Thinget i Grunden derved paa Forhaand givet Præmisses til en Dom, som jeg imidlertid ikke skal udtale.

Solstein-Ledeborg: Det ærede Medlem tog fuldstændig feil, naar han troede, at der i Undersøgelsen af denne Sag ligger nogenformhelt Præmisses. Det ærede Medlem har i det Hele taget i den Grad forset sig paa Præmisses i denne Sag, at han fik Præmisses ud af Alting; men jeg tror, at det ærede Medlems egne Præmisses holdt meget daarlig Stik. Hvad jeg i denne Sag har ønsket, er, at det med Hensyn til dette Valg, om hvilket et Medlem af Afdelingen har erklæret, at han er kommen i høi Grad i Tvivl, bliver gjort os muligt at sætte os fuldstændig ind i Sagen, derved, at et Udvalg faar Tid til at behandle den, og at alle Afstykker vedrørende Sagen, saaledes som Stik og Brug har været, efterat Udvalget har behandlet Sagen, kommer til at ligge nogle Dage i Bureauet til Gjennemlæsning. Jeg skal ikke gaa ind paa den Dokumentation, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein) fremsatte om dette Valg, thi det har han Altsammen sagt engang før, og da det ærede Medlem desuden indrømmede, at jeg havde Grund til at være bestemt med Hensyn til min Skarpsindighed, vil han vistnok erkjende, at jeg har Grund til at finde det ubilligt, at det ærede Medlem forlanger, at jeg skulde blive overbevist derved, at han gentog, hvad han allerede engang havde sagt. Det forekommer mig dog at være temmelig klart paa dette ene Punkt — jeg skal ikke gaa ind paa Mere, thi jeg tror ikke, det vilde nytte Noget — at, naar der foreligger en Klage, og der fremkommer et meget omhyggeligt Indlæg mod denne Klage, som er affattet i kort Tid og hurtigt, da bør man, førend man dømmes i Sagen, se, om der ikke fra den anden Side kunde være Noget at anføre. Det ærede Medlem talte med saa stor Interesse om de 1157 Vælgere, som jeg nu vilde bidrage til at sætte udenfor Lov og Ret blot for 26 Vælgere (En Stemme: 24 Vælgere). Det kommer ikke saa nøie an paa et Par Stemmer.

Det ærede Medlem tager imidlertid feil i den Henseende, thi det dreier sig ogsaa her om de over 1100 Vælgere's Ret, der have stemt paa Lombolt. Det er deres Ret, der staar imod de elleve hundrede og og nogle og halvtreds Vælgere, der have stemt paa den anden Kandidat. (En Stemme: Der er kun 24 Klager). Ja, det kan da umuligt forlanges, at alle Klager skulde underskrives af samtlige Vælgere, saa vilde men aldrig blive færdig dermed. Naar det ærede Medlem iøvrigt bemærkede, at den Tilslutning, jeg havde givet en Udtalelse af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), var et glædeligt Omen for Fremtiden og gjentagende kom tilbage paa denne Sag, saa er det ærede Medlem i en fuldstændig Bilsfarelse. Den skønne Forening, som det ærede Medlem talte om, findes kun i hans egen Fantasi. Nei, Sagen er simpelthen den, at jeg i mine Afstemninger og overhovedet i mine Beslutninger ikke lader mig lede af Andet end Sagen selv. Jeg er aldeles ikke bange for at erklære, at, naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stiller sig saaledes, som jeg maa anse rigtigt og politisk forsvarligt, saa støtter jeg det ærede Medlem, og naar han derimod stiller sig saaledes, som jeg maa anse politisk uforvarligt, stemmer jeg imod og modarbejder det ærede Medlem. Det er denne min personlige Uafhængighed, som jeg tillader mig at hævde, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er en overordentlig behagelig Stilling, saaledes at kunne stemme ganske, som man selv har Lykt til, uden at tage Hensyn saa til den ene og saa til den anden. Det ærede Medlem for Histed (Sagd) gjorde sin Tilslutning til dette Forslag afhængig af, at der blev taget meget strengt fat paa Klagerne. Jeg tror, at det ærede Medlem gjorde en saadan Bemærkning, men den kan jeg ikke lade passere, thi den er ikke fuldstændig berettiget. Sagen er den, at, dersom man vilde gaa særdeles strengt frem lige overfor Klager i Tilfælde af Valg, vilde man skræmme Klagerne fra at komme frem med dem, og det er Noget, man ikke bør gjøre. Ganske vist er jeg enig med det ærede Medlem i, at, naar der foreligger Klager af en saadan Natur, at der derved vises Ringagt mod Folkethinget, eller naar det er letfærdige eller letfærdige Klager, saa er der al mulig Grund til at træde op mod Klagerne. Det Samme er Tilfældet, naar Klagerne ere af en saadan Natur, at man ser Ondskab eller personligt Had deri; men hvor Klagerne ubelukkende gaa ud paa at fikke sig Ophjælpsen af Valglovens og Grundlovens Bestemmelser og Valgenes fuldstændige Frihed, der vilde det være en stor Feil, om man vilde benytte en saadan Omstændighed, at der var begaaet Feil — og det er jo Tilfældet her — til at gjøre det vanskeligt for Klagerne at paatale dem. Man vilde derved kun opnaa at skræmme Folk fra at klage. De Valg, som overhovedet ere saadanne, at de kun